

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Szrodę dnia 4 Października r. s. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 25 Września.

Z powodu niedostatku zboża, na wyżywienie włościan, jaki się zdawał okazywać w niektórych powiatach Gubernii Archangielskiej, z przy czyny złego urodzaju, handlujący w porcie archangielskim kupcy, natychmiast ofiarowali zboża, na zapomogę dla włościan, *Gribanow* i *Pluskin* po 500, *Oleniew* 200 czwartki; Archangielski Głowa miasta *Dolhaszejn* 500 pudow mąki żytniej, i na taką sumę, co ta mąka kosztuje, jęczmie nia; *Malachiński* swoim kosztem wystąpił do po wiatu onezkiego mąki 5000 pudow, z których 4000 pudow przeznaczył na sprzedaż, po cenie, jaka była we wrześniu 1832 roku, zostające się zaś 1,000 pudow dla bezpłatnego rozdania potrzebującym i ubogim; wartość całej ofiary w zbożu wynosi do 18,000 rubli. — Po uczynieniu o tém doniesienia od P. Ministra Spraw Wewnętrznych, CESARZ JĘGOMOŚĆ, stosownie do Postanowienia Komitetu PP. Ministrów, d. 5 t. m. Naywyżey rozkazał ra czył: ku oznamionowaniu uwagi Rządu na uczy nioną przez pomienionych hraźdan ofiarę, nagro dzić ich złotemi medalami dla noszenia na szyi, na wstędze orderu S. *Włodzimierza*, kupcowi zaś *Malachińskiemu* oświadczyć Naywyższe zadowo lenie.

— D. 16 września, spuszczone zostały z warszta tow, Ochteńskich nowo-zbudowany okręt liniowy, 74rodziawowy, *Ferszampuanaz*, budowany przez inżyniera budownictwa okrętowego *Amosowa*, i zostający pod dowództwem Kapitana floty 2rey klasy *Anżu*. Okręt ten założony d. 6 września 1832 roku. (P. P.)

— Gazeta Senacka ogłosiła ukaz Rządzącego Senatu 1go Departamentu, o zaleceniu wszystkim Rzą dom Gubernialnym, ażeby sprawy o ludziach, odzyskujących wolność z posiadania ich przez różnocyń ców, nie inaczej rozstrzygały, jak po otrzymaniu zdania Prokuratorów Gubernialnych.

Warszawa d. 6 października.

Rada Administracyjna Królestwa Polskie go decyzyą swą z d. 8 (20) sierpnia r. b. posta nowiła, aby wino Krymskie, tak jak wino Dunay skie, imiennie pomieszczone w nowej taryffie wspól nej Rossyi i Polsce, mianowicie w wykazie lit. A, jako z winogron Rossyjskich wyrabiane, wol ne i bez opłaty cła z Rossyi do kraju Polskiego wprowadzane, i pod tenże sam przepis podciągnię te było.

Utworzona z mocy postanowienia Rady Ad ministracyynej z dnia 10 (28) Sierpnia r. z. Rada Główna Opiekuńcza Instytutów Dobroczynnych, odbywa swoje czynności od dnia 24 Maja r. b. w składzie następującym: Prezes: Radca Stanu Nad zwyczajny *Józef Lubowidzki*, Prezes Banku Pol skiego. I. Członkowie z urzędu zasiadający. Rze czywisty Radca Stanu Państwa Rossyjskiego Hr. Franciszek *Potocki*, Prezes Komisyi Wojewódz twa Mazowieckiego. Prezydent Miasta Stołeczne go *Warszawy*, Referendarz Stanu *Łaszczyński*. Hrabia *Tadeusz Łubieński*, Prałat Stolicy Apo stolskiej. Naczelnik Wydziału Instytutów w Kom issyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Ducho wnych i Oświecenia Publicznego, *J. Krzyżanow ski*, Doktor Medycyny i Chirurgii *Woyde*, Czło nek Rady Lekarskiej. Radca prawny Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Ducho wnych i Oświecenia Publicznego *Marcelli Tar czewski*, Budowniczy Rządowy *Czaki*. II. Członkowie przez szczególne postanowienia mianowani:

Radca Stanu Nadzwyczajny Hr. Fryderyk *Skar bek*, zarazem Opiekun Szpitala S. *Łazarza*. Re ferendarz Stanu *Kozłowski*, Dyrektor Rachunko wości w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrz nych, Duchownych i Oświecenia Publicznego. Jan Hrabia *Łubieński*, zarazem Opiekun Instytutu Of talmicznego. Dyrektor Teatru L. *Dmuszewski*, Członek byłey Rady Szpitalney Województwa Mazowieckiego. III. Opiekunowie Prezydujący w Radach szczególnych Szpitali *Warszawskich*. Szpitala Dzieciątka Jezus Hrabia *Józef Kwiecki*. Szpitala S. *Rocha*, Jeneralny Wizytator Missy onarów X. *Gorzkiwicz*. Szpitala S. *Ducha* Xiądz Kanonik *Dekert*, Szpitala S. *Łazarza* Hr. Fryder. *Skarbek*. Instytutu Oftalmicznego Hr. Jan *Łubieński*. Szpitala *Mieyskiego* Referendarz Stanu *Bo rakowski*. Szpitala Ewangelickiego Doktor *Hein rich*. Szpitala Braci Miłosierdzia *Andrzej Brze źiński*. Szpitala Starozaknnych *Jakób Epstein*. Do trzymania pióra w Radzie Głównej Opiekuń czey wezwany został Referent Wydziału Insty tutów w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnę trznych, Duchownych i O. P. *Roman Bierzyński*. Wiadomość o utworzonych już Radach szczegól nych szpitali późniey ogłoszoną będzie, i w miarę zawiązywania się tychże Rad uzupełnianą zo stanie. (*Gaz. War.*)

Wczoraj w południe w Kościele S. *Krzyża*, w oboe *JO. Felúmarszałka* Xięcia *Warszawskiego*, wielu znakomitych osób i napełniającego Kościół ludu, odbył się obrzęd zaślubin *JW. Hrabiego Franciszku Ożarowskiego*, Szambelana *J. C. K. M.* z Hrabianką *Melanią Grabowską*, Freyliną *N. Cza sarzowej*, córką byłego Ministra wyznań religij nych i oświecenia publicznego, na teraz Członka Rady Stanu. Związek ten pobłogosławił *JX. Wi zytator Zgromadzenia XX. Missyonarzy*. (*G. G.*)

P R U S S Y.

Berlin dnia 1 października.

Następca i Następczyni Tronu Ichmość przy byli w dniu 28 września wieczorem do *Halle*, gdzie przyymowali władze, poczem udali się w dalszą podróż. (*G. W.*)

N I E M C Y.

Weymar d. 2 września.

J. K. W. W. Xiążę, 19 z. m., w dniu Wysokie go wyjazdu swojego z *Munchengrätzu*, przyjął z rąk *N. Cesarza Jmci Austryackiego Wielki Krzyż Węgierskiego orderu S. Stefana*. (*G. P. S.*)

W Ł O C H Y.

Wenecya d. 24 września.

J. K. W. Xiężna Berry, która pod imieniem *Xżny Sagana*, w najsćcisleyszym jedzie *incognito*, zawczora po południu z orszakiem swym tu przy była i wysiadła do gościnnego domu pod *Białym Lwem*. Wczora Xiężna zwiedziła najsławnieysze tu kościoły, seminaryum, bibliotekę cesarską i dawny pałac dożów. (*G. P. S.*)

A U S T R Y A.

Wiedeń d. 21 września.

Dziś nadesłane wiadomości z *Tureckiey* sto licy zgadzają się zupełnie z sobą, wyjąwszy nie które listy kupieckie, które się nader lętkliwie wyrażają o tamecznym stanie rzeczy, ale może też to wyrachowane jest na spekulacje giełdowe. Pa piery nasze istotnie spadły, lecz przy końcu gieł dy spodziewano się znowu podnoszenia. Tymcza sem także z *Ankony* otrzymaliśmy doniesienia o

powrócie z Konstantynopola do Londynu sprawującego angielskie interesa poselskie, z tym dodatkiem, iż miał wieść z sobą nader ważne wiadomości, lecz jakie, tego niepowiedziano. (*Gaz. Codz. War.*)

TURCYA.

Carograd dnia 10 września.

Dnia 30 z. m. wybuchnął tu znówu pożar, który od 2 godz. z południa do 9 rano następnego dnia trwał i przeszło 6000 domów i sklepów, prócz kilku meczetów w perzynę zamienił. Ogień już wziął kierunek ku wielkiemu bazarowi, gdy szczęściem wiatr się obrócił i płomień na przeciwną stronę zawiął, inaczej bowiem pożar zrzadziłby wtróynasob większą szkodę. Ten ogień był podłożony. — Od czasu zamieszek w zeszłym tygodniu spokojność poniekąd przywrócona; podkładania ognia stają się rzadszemi, do czego przyczyniły się różne środki rządu; ogólne nieukontentowanie i zły humor jednak bynajmniej nie usunięte. Przyczyną tego są nieszczęścia wojny, które Sułtana od 15 lat spotykały i Turcyą na tak niskim stopniu w rządzie mocarstw Europejskich postawiły. Czy słusznie lub nie, o tém nikt nie myśli, wszelką winę tego nieszczęścia przypisują Sułtanowi.

Dnia 7 b. m. Seraskier dał uczcę na cześć Sułtana; następnego dnia Sułtan udał się w podróż do Nikomedyi, Zemlit i Brassy, której cel jest tajemnicą. Z Kandyi odebraliśmy wiadomości, według których Mehemed Ali dnia 12 sierpnia z oddziałem swej floty zawinął do Suda. Stąd zwiędził Cauca, a dnia 22 odplynął do zachodniej części tej wyspy, gdzie się zajmie różnemi urządzeniami. (*Gaz. War. Codz.*)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 23 września.

Wczoray po południu Król odprawił nadzwyczajną radę gabinetową.

— Dnia 25 —

Słychać, że Baron *Verstolk van Soelen*, wkrótce powróci z nowemi instrukcyami do Londynu. (*G. W.*)

ANGLIA.

Londyn dnia 21 września.

Lord Palmerston pracuje częstokroć do 3ciej godziny po północy w swém biurze, a rzadko przejdzie dzień, aby nie otrzymał od dwóch lub trzech obcych dyplomatyków odwiedzin i nie odbył z temi konferencyi.

Oto jest proklamacya Don Miguela, którą Don Pedro w *Kronice* konstytucyiny umieścić kazał: „Mieszkańcy Lisbony i jej okolice! Nielekając się żadnych niewygód, otoczony wierną armią i tysiącami dobrych poddanych, którzy mi towarzyszą, znajduję się pomiędzy wami, albowiem moje oycowskie serce nie mogło przemieścić, ani na chwilę, zwałki, gdy idzie o wasze oswobodzenie. Byliście teraz sami świadkami skutków, zapowiedzianej wam i gwałtownie narzuconey swobody buntowników; nie towarzyszy jej najmniejsza prawność, ani cień prawa, okrutne zbrodnie, mordy, zgwałcenia i podpalania, są owem obiecaniem wam szczęściem. Ale też podobnych barbarzyńskich czynności, oczekiwać można było od faksyi, która nie uznaje żadney inney zasady, oprócz zburzenia, zniszczenia, rabowania kościołów, rozlewu krwi i nadwężenia wszelkich praw, zabezpieczonych nam przez nasze kościelne i krajowe ustawy. Mieszkańcy Lisbony! chociaż mi okoliczności nie dozwalają dać wam tej opieki, na jaką wasza wierność zasługuje, i któraby wasze szczęście zabezpieczyć mogła, przecież moja niezłomna sprawiedliwość umie rozeznac skutki przynaglającego ucisku i dobrowolnego obłąkania. Wybaczam wszystkim, którzy albo przez słabość umysłu, złą doradę lub uwiedzenie, poszli za śladem buntu. Zostawię ich w posiadaniu własności, jeżeli niezwłocznie przybędą do mnie i dadzą niezawodne dowody, iż chętnie opuścili ową nędzną faksyę. Lecz także będę nieubłaganym w prawnem uka-

raniu wszystkich, którzy zapamiętałe trwać będą w wykonywaniu przewrotnych i bezpieczeństwu kraju zagrażających zasad. Nie macie się czego obawiać; moje waleczne i wierne woysko posuwa się w najlepszym porządku i karności; zapal jego nie wypływa z zemsty lub namiętności, i udowodniać będzie tylko przez swoje mężstwo moje sprawiedliwe prawa do tronu. Czas zatem, abyście swym cierpieniem koniec położyli. Ja, będąc waszym prawym Królem, gotów jestem zerwać wasze kaydany, a moje woysko działać będzie tylko przeciw nędznikom, którzy was strachem napawają, i którzy na drodze niesprawiedliwości i hańby postępują. Biegnijcie więc do mnie, jak na dobrych i wiernych poddanych przynależy, a niezawodnie uratujemy, za pomocą Opatrzności, ołtarz naszego Boga i Tron naszego prawego Króla; okażemy przeto światu przykład prawdziwego heroizmu i cnoty, którą ciągle i zaszczytnie utrzymywać potrafilismy.“ Dano w naszym pałacu w *Montechnique* dnia 2 Września 1833 r.

(Podpisano) *Ja Król. (G. C.)*

— Dnia 24 —

Dziennik zaś *Falmouth-Packet* zawiera w zupełney sprzeczności, z pomyslnemi dla Don Miguela wiadomościami, następującą kapitulacyą *Bourmonta*: „Właśnie do wiadujemy się, że okręt *Echo* przywiózł wiadomość o proponowanej w dniu 11 b. m. przez Marszałka *Bourmont* kapitulacyi, którą *Don Pedro* bez namysłu odrzucił, oświadczając, że nie może nic innego przyrzec, jak, że życie *Don Miguela* będzie szanowane. Zapewniają, iż na przedstawienia Lorda *Russel*, *Don Pedro* podpisał kapitulacyą, w skutek czego wysłano zaraz okręt parowy *Echo* z depezsami do rządu Angielskiego. Gdy wypływał z *Tagu*, rozwinięte były na okrętach bandery, a wszędzie panowały wesołość i ukontentowanie. Jeżeli się ta wiadomość potwierdzi, przybycie *Donny Maryi* do *Lisbony*, zapewni pokój Portugalii.“

Wczorayszy *Globe* powątpiewa o rzetelności powyższego doniesienia; sądzi jednak, że tyle jest pewna, iż zaszyły jakieś udzielenia między obiema walczącymi stronami, za pośrednictwem Półkownika *Hare*, gdyż takowy często z jednej do drugiej główney kwatery jeździł. Dziś zaś zdaje się być *Globe* innego zdania; gdyż przytacza następujące warunki, pod któremi *Don Miguel* ofiarował się zawrzeć pokój, które nie zostały jednak przez *Don Pedra* przyjęte: 1) Ogólna amnestya; 2) aby *Don Miguel* został w posiadaniu swej własności, jako Infantowi przypadającej; 3) aby poważano własność kościelną. Inne warunki, proponowane prócz tych przez *Don Miguela*, podług *Globe*, *Don Pedro* miał zamiar przyjąć.

Albion podziela zdanie, iż uczyniono propozycye do kapitulacyi, jedynie w punkcie, z której strony te propozycye wyszły, nie zgadza się z pismami ministerjalnemi. Podług tegoż dziennika zapewniano na gieldzie, że część armii *Don Miguela*, w pochodzie do *Lisbony*, nagle uczyniła wsteczne poruszenia, a wzięwszy znówu kierunek swój ku *Duerze*, osadziła *Villanovę*. (*G. W.*)

FRANCYA.

Paryż dnia 21 września.

Mianowana przez Króla Kommissya do rozdzielienia owych 380,000 fran., przeznaczonych dla osób, które z powodów politycznych, za czasów restauracyi osądzone były, ukończyła tak dalece swoje prace, iż teraz ogólne zasady, według których postąpieno być ma przy rozdawaniu tego wynagrodzenia, już są postanowione.

Utrzymują tu powszechnie, iż nie tylko nasz, lecz także Poseł Austriacki, protestowali przeciwko podróży Xiężney *Berry* do Pragi, i że stanowcze wydano rozkazy, aby nieprzekraczała granicy Państw Rzymskich.

Rząd miał poczynić odkrycia, iż Karoliści dla tego tak gorliwie wspierają *Don Miguela*, że tuszą sobie, iż po pomyslnem dla niego zakończeniu wojny domowej w Portugalii, będą mogli być wspierani przez niego w swych proje-

ktach w zachodniej Francji, a tym sposobem wprowadzić na tron młodego pretendenta. Ciągłe poruszenia Szuanów w tych okolicach, dowodzą dostatecznie, że są ożywieni tą nadzieją. Władze swej strony zarządzają wszelkie środki ostrożności.

Donoszą z Algieru: „Kommissya znajduje się u nas od dwóch tygodni. Komendant marynarki, Jenerał Avisart, Mer Algieru, w towarzystwie Maurów i Żydów, członków municypalności kadych i rabinów, przyymowali Kommissyą przed bramą francuzką, która pomiędzy podwóynemi szeregami wojska udała się do miasta i powitaną była wystrzałami z dział. Z wielkiem natężeniem oczekujemy teraz, co się dalej stanie. Dotąd trudni się jeszcze Kommissya, tylko samemi przygotowawczemi pracami, uczyniono tylko ustnie zaspektywające zapewnienie, że osada ta nie będzie odstępiona.

Coraz bardziej wzrasta przekonanie, że Marszałek Bourmont, chociaż zrećnie dotąd manewrował, i przyprowadził z sobą wielu dobrych oficerów, Lisbony wziąć nie może. Don Pedro liczy wprawdzie mniej żołnierzy, niż Don Miguel, osobliwie Portugalczyków, zupełnie pod wpływem duchowieństwa zostających; Lisbona wprawdzie małą załogę; ale te małe siły właśnie świadczą, że, jak w Oporto, tak i w Lisbonie, ani myśli niema o poddaniu. Inaczej, strzeżona przez garstkę żołnierzy, natychmiast ludność oświadczyłaby się za Don Miguelem, gdyby nie była zupełnie przywiązaną do sprawy Donny Maryi.

Journal des Débats zawiera dziś artykuł ściągający się do ociągania Hollandyi z ostatecznym oświadczeniem się w sprawie Belgijskiej, w którym przy końcu tak wyrażono: „Jeżeli Król Hollenderski przekłada *status quo*“ nad zawarcie ostatecznego traktatu, ma więc zupełną wolność, nie odpowiadając, ani Zgromadzeniu Związkowemu, ani Konferencyi. Francya i Anglia udowodniły już jawnie swój wpływ w tej sprawie, i nie chcą takowy kompromitować nieustannemi układami, które już chyba tylko pochlebiać mogą własnej miłości kancelaryi; względem wybrzeżów Skaldy, względem granic Belgijskich, jak takowe traktat z 15 listopada ustanowił, dołożyły Anglia i Francya wszelkiego starania; a że Hollandya ciągle pewną jest, że Mocarstwa przy tém podwóynem pytaniu, zgodnemi w życzeniach, zasadach i chęci znajdzie; pozostaje zatem Hadze tylko jeszcze tego dochodzić, jak też długo zechcą Mocarstwa istotnie zostawić Belgię, większą i bogatszą, niżeli ją już uczyniły. (*Gaz. Codz. War.*)

— Dnia 22 —

Dzienniki tutejsze dają następujące wiadomości o Panu *Livingston*, Pośle Północno-Amerykańskim niedawno tu przybyłym: „*P. Livingston* jest jednym z najznakomitszych publicystów naszego wieku. Mając sobie od Senatu *Louizyany* polecone ułożenie xięgi prawa kryminalnego, któreby odpowiadało potrzebom teraźniejszej cywilizacyi, przetożył *P. Livingston* w roku 1823 projekt do Kodexu, w którym nalega o zniesienie kary śmierci, i dołączył do tego wniosku sprawozdanie, które zwróciło na niego uwagę i poważenie, nie tylko Ameryki Północney, lecz i Europy. Odtąd sława Pana *Livingston*, coraz bardziej wzrastała. Jako Deputowanemu Izby Reprezentantów Zjednoczonych Stanów *Louizyany*, dano również chwalebne polecenie sporządzenia xięgi prawa kryminalnego dla całych Stanów Zjednoczonych. Ta wyborna robota wyszła w roku 1828 na rozkaz Izby Reprezentantów w *Washington*, i jest najzupełniejszém i najporządniejszém dziełem nowszej kodyfikacyi. Szczególniej odznaczała się przytém filantropiczna część, o wewnętrznym zarządzie więzień. Przybycie *P. Livingston* do Europy, jest przeto nader szczęśliwém zdarzeniem dla naszego filantropicznego rozwinięcia: gdyż powaga jego nie mały wpływ wywiera, szczególniej na

dwa punkta: zniesienia kary śmierci, i wewnętrznego zarządu więzień.“

Pomimo starań lekarzy i staranności macierzyńskiej, Panna *Polignac*, wczoraj przeniosła się do wieczności, po chorobie, którą złożona była w *Ham.* Ostatnie jej słowa zwrócone były do nieszczęśliwego jej oycy.

Z powodu zupełnego braku wiadomości z Portugalii, zajmują się nasze gazety prawie powszechnie kwestyą Hollendersko-Belgijską, która zwraca znowu powszechną uwagę. *National* postrzega w tém dowód, że Król *Wilhelm* nie chce nie słyszeć o układach.

W *Bagres* (Wschodnie *Pyreney*) przez wiercenie studni Artyzyskiej, otrzymano wodę, która w średnicy 5 cali, wytryska 4 do 5 stóp nad ziemię. Woda się z taką siłą podnosi, że sądzą, iż za pomocą rur, takowa na 50 stóp będzie podniesioną. Obrachowano, że źródło to może codzień wydać 2,800 metrów sześciennych wody.

— Dnia 23 —

W *Temps* czytamy: „Nauka czytania, pisanie i rachunków, którą więźnie polityczni w *St.-Pélagie* dają drugim więźniom, wydaje naysympatyczniejsze owoce. Widzieliśmy listy pisane przez takich, którzy przed pół rokiem nie umieli jeszcze ani jednej skreślić litery, a piszących teraz wybornie.“ *Temps* wyszczególnia potem uczniów, naybardziej się odznaczających.

Miasto *St. Omer* dało bal dla *Xiążąt Orleanu* i *Nemours*. W odpowiedzi pierwszego na przemowę Prezesa sądu, przyjęto następujące słowa z zadowoleniem: „Król jest pierwszym stróżem prawa; oczekuje on od sprawiedliwości siły, jakiej godność jej potrzebuje dla ustalenia jej instytucyi.“

— Dnia 24 —

Dziennik *Vigilant de Seine et Oise*, zawiera pismo Pana *Baudet-Delary*, w którym uwiadamia, że dla tego opuszcza Izbę Deputowanych, iż takowa w swych postanowieniach nie ma na celu dobra kraju, lecz stronnictwo i osobisty interes.

Od niejakiego czasu znajduje się w *Wiedniu* poeta Francuzki *P. Alfons Lamartine*, który powrócił ze Wschodu. (*Gaz. War.*)

— Dnia 27 —

Dochodzące z obozów ćwiczeń, o stanie zdrowia wojsk, tudzież o ich ochoczym odbywaniu ćwiczeń, dobrej postawie i karności, wiadomości są naypożądanejsze. Marszałek *Gérard* w wydanym dnia 13 rozkazie dziennym, oświadcza naywiększe zadowolenie obecnych *Xiążąt*. Marszałek w tym rozkazie nazywa siebie jeszcze Wodzem Naczelnym Armii Północney.

Rząd Pruski, zapisał numeratę dla wszystkich uniwersytetów i bibliotek, na wielki słownik Grecki *Henryka Stephanusa*, nad którego układem wielu znakomitych uczonych europejskich pracowało.

P. Thiers ma w przyszłym tygodniu wyjechać ze stolicy dla zwiedzenia miast *Rouen*, *Havre*, *Elboeuf* i *Cherbourg* i osobistego poznania stanu tamecznego handlu, rzemiosł i przemysłu.

PP. Paulin i *Lionne*, wydawcy gazet *National* i *Trybuny*, którzy za umieszczenie różnych wyrzeczeń i protestacyi przeciwko budowaniu warowni paryskich, zapozwani byli, przez sąd uznani są za niewinnych a następnie i na wolność wyszczeni.

Podług gazety *Temps*, u *P. Myonnet*, w *Metz* aresztowanego, znaleziono adressa, zapisane: *Do Jego Królewskiej Mości Henryka Vgo. Króla Francyi.*

— Dnia 28 —

Król wczoraj po południu przybył do miasta, dał przywratne posłuchanie Postowi Sardyńskiemu; dwie godziny bawił na radzie ministrów, i około 4tej powrócił do *St. Cloud*.

Journal de Paris twierdzi, że rozruchy w zachodnich prowincyach, o których nie dawno w pismach publicznych była mowa, kończą się na kilku zdarzeniach uczynkowych, których się

doпустиli Szuanowie; kray zaś cały, we względie opinii publiczney, jest w stanie naypożądniejszym.

Jenerał *Lafayette* długą wczora miał rozmowę z nowym posłem Amerykańskim, *P. Livingstonem*, z którym od 56ciu lat mają znajomość.

Prefekt Departamentu Górnego Renu, *P. Bret*, dwóm polskim oficerom, którzy w kwietniu tajemnie z *Vesoul* i *Besançon* do *Szwajcaryi* przeszli, i niedawno bez pozwolenia Rządu do Francyi powrócili, rozkazał niezwłocznie, pod karą uwięzienia, udać się napowrót do *Szwajcaryi*.

14ty półk liniowy przyszedł tu wczora na wzmocnienie załogi. *Tribuna* mniema, iż to Rząd uczynił z obawy rychłego wybuchnienia niechęci za surowy wyrok przeciwko redakcyi tej gazety.

— Dnia 29 —

Nowy Poseł Stanow Amerykańsko Północnych, *P. Livingston*, i korpus oficerów przybyłego do Hawru okrętu liniowego, *Delaware*, byli wczora u Króla i Familii Królewskiej na obiedzie w *St. Cloud*.

Xiążę *Talleyrand* zawczora wieczorem tu przybył, a wczora mnóstwo już przyjmował odwiedzin.

Prefekt departamentu Sekwany, Hrabia *Rambuteau*, mianowany Nadzwyczajnym Radcą Stanu.

Dziennik praw w numerze wczorayszym, zawiera rozrządzenie Królewskie względem nowego urządzenia artylleryi. Liczba regimentow jest od 12 do 14tu pomnożona, w których liczba oficerów jest 980, a 17,248 podoficerów i szeregowych.

Rząd otrzymał doniesienia z osady *Senegalu*, dochodzące do 7go sierpnia, podług których, między naszą osadą a Maurytańskiem pokoleniem *Trarzas*, nieprzyjacielskie działania wybuchły.

Pomiędzy osobami, które się wczora już do Xcia *Talleyranda* oznaymiały, znajdował się Minister handlu *P. Thiers* i Poseł Angielski. Podług gazety *National*, Xiążę żadnych jeszcze odwiedzin nie przyjął.

— Dnia 30 —

Wczora Król z Królową i Madame *Adelaidą* do Tuilleriow przybyli. N. P. pracował z Prezydentem Rady Ministrów i Ministrem Spraw Zewnętrznych, prywatne posłuchanie dawał Xciu *Talleyrandowi*, więcej godziny trwające, i ku wieczorowi do *St. Cloud* powrócił.

Wczora u Posła Angielskiego było dyplomatyczne zebranie, na którym się Poseł Pruski i *P. Lehon* znajdowali. Po konferencyi, która dwie godziny trwała, *P. Lehon* wysłał gońca do *Bruzelli*.

Jenerał Brytanii *W. P. Mac Ferlane* wczora wieczor do *Paryża* przybył. Gabinetowy goniec hiszpański wczora stąd do *Londynu* wyjechał. (*G. P. S.*)

PORTUGALIA.

Lisbona d. 12 września.

Xiążę Rejent kazał w klasztorze *San Vicente* de *Fora* porobić przysposobienia dla zagajenia posiadzeń *Kortezów*.

Urzędowy rapport o walce z dnia 5 b. m. jest następujący: „Wczoray o 5½ godz. rano nieprzyjacieli siłą 11—1200 ludzi rozpoczął atak na kilku punktach środkowej naszej linii. Migueliści posuwali się naprzód w 6 kolumnach, z których dwie szły w kierunku na *Arco* do *Cego*. Ale ogień naszych baterii zniewolił nieprzyjaciela do zrzeczenia się tej części jego planu i zrobienia skrzydłowego poruszenia na prawo. Skoro się potem te dwie kolumny z innemi 4ma przeciw naszemu centrum postępującemi połączyły, całą siłą natarli migueliści na stanowisko nasze w *San-Sebastiano* i *Campolide*. Odwaga naszych żołnierzy naprawiła niektóre uchybienia naszych okopow, a obadwa przez rokoszian przypuszczone ataki zostały

z znaczną ich stratą odparte. Nasze regularne wojsko udowodniło powtórnie waleczność i wytrwałość z zimną krwią, czém się w ciągu całej kampanii odznaczało. Tego dnia nie ośmielili się nieprzyjaciele do nowego natarcia, ale osadzili jedno wzgórze naprzeciw *Quinta* do *Scabra*, z kądem dobrze zakrytym stanowisku utrzymywali żywy ogień. Skoro nasi konstytucyjni dowódcy wojsku udzielili rozkaz, zostali migueliści z tego stanowiska wyparowani, a o 7 godzinie wieczór cofnęli się na ćwierć mili. Nie było potrzeby wysłania na ogień i części odwodowego wojska, również ledwie trzecia część załogi naszych atakowanych stanowisk miała istotny udział w walce. Wczoray i dzisiay przybyło do nas kilku zbiegów, od których dowiedzieliśmy się, że miguelistowscy jenerałowie spodziewali się reakcyi w stolicy, wskutek której tuszyli sobie odnieść korzyści nad wojskiem Królowey. Ci zbiegowie podawali stratę nieprzyjaciela na 2000 do 2400, a to podanie zbliżające zgadza się z tém, żeśmy blisko 400 trupow wewnątrz osadzonego przez nas obrębu znaleźli, również znaczną liczbę ubitych koni i francuzkiego jenerała, dowódcę miguelistowskiej jazdy. Skoro otrzymany dokładny raport o poległych w tym sławnym dniu konstytucyjnych żołnierzy, natychmiast ogłosimy go publiczności, która udowodniła tak troskliwy udział w sławie oręża, broniącego sprawy Królowey. Zarazem dodać wypada, że do tych czynow przyłączył się inny, nie mniej chlubny. Znaczna liczba sług ołtarza w *Lisbonie*, prowadzona przez plebanów miasta, zanosiła rannych z pobojowiska do szpitalow i dawała im pociechę religii i miłości braterskiej.“ (*Gaz. Codz. War*)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Wyprawa po rzecze Niger. Czytelnicy przypomną sobie, iż towarzystwo kupców angielskich zrobiło składkowy fundusz, na wyprawę, przeznaczoną do wysłędzenia biegu rzeki *Niger*, wraz z innemi, do niey wpadającemi, stosownie do wiadomości udzielonych, przez braci *Llanderów*, z których jeden był uczestnikiem tej wyprawy. Wiadomości teraz odebrane o niey nie są najlepsze. Czytamy w gazecie *Times*:

„List z *Fernando-Po* donosi, iż stosownie do wiadomości tam odebranych, wyprawa na *Nigrze* znajdowała się w nader opłakanym położeniu: że krajowcy przy uściu tej rzeki, odmówili żywności osadzie brygu, który tam był pozostał z zapasami statków parowych, i że ten bryg sam nawet został zrabowany; nakoniec inżynier jednego z parowych statków, tudzież jeden z kapitanów pumierali.

— Chociaż *Carpi* uchodzi za wynalazcę rytowania na drzewie, rzeczą jest atoli do prawdy podobną, że tylko sztukę tę wydoskonalil: albowiem od czasów już niepamiętnych, *Indyanie* i *Chińczycy* jey używali—*Albert Durer* jest wynalazcą rytowania za pomocą serwaseru. Rytowanie na kamieniu pochodzi od *Egipcyan* i *Fenicyjczyków*. Rytowanie na miedzi wynalezione zostało przez *Tomasza Tiniquerra*, złotnika w mieście *Florenyji*. Rytowanie pęzlem wymyślił *Stapart*. Rytowanie kolorami winniśmy *Krzysztofowi Leblond*, kupcowi *Frankfortskiemu*, który je wynalazł 1720 roku. Nakoniec, rytowanie w sposób czarny, albo, *mezzo-tinto*, przez *Xięcia Ruperta* odkryte zostało.

— Pewny *Bramin* w *Kalkucie*, przełożył na język bengalski część *Don-Juana* z *Lorda Bayrona*. (*Jour. de St. Ptb.*)

Do dzisiejszego Nru przyłączony jest trzeci arkusz przekładu *Wzoru Skazek Stronic 5—8* dla Prenumeratorów.

Observacye meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r.	Stan powietrza.
Observacye meteorologiczne.	d. 2 o 3 wieczor.	27 cal. 7,3 lin.	+ 7½ stopni.	Południowy.	Pochmurno.
	d. 3 — — —	27 — 9,5 —	+ 6½ — —	Wschodni.	Pochmurno.
	d. 4 o godz. 6½ rano.	27 — 9,2 —	+ 2 — —	Wschodni.	Pochmurno.

Wilno dnia 4 Października v. s. 1833 roku.

O g ł o s z e n i a.

1. Na skutek Dekretów w Sprawie Exdywizorskiej funduszu Samsonowiczów zapadłych, odbywać się będzie w dniach 29 i 30 następnego mca nowembra publiczna licytacya, na wyprzedaż domu tychże Samsonowiczów w mieście Wilnie za Ostrą-Bramą pod N. 1280 położonego, oraz Jatek ich w témże mieście między Jatkami Chrześcijańskimi pod N. 38 będącej. Życzący zatem nabydź wyrażony dom lub jatkę, zechcą w oznaczone terminy jawić się do Magistratu Wileńskiego dla należenia do licytacyi. 1833 oktobra 2 dnia.

Józef Opitz Barmistrz. (1142)

1. Wyczytawszy z Gazety Kuryera Lit. pod N. 108 ogłoszenie przybyłego tu z gubernii Włodzimierskiej Szwagra mojego Kolleskiego Sekretarza Leonarda Woynicza w treści takiej, że po zwróceniu odemnie plenipotencyi jego, on wstępując w prawa po zesłym oycu swoim, posiadania kamienicy na St. Jańskiej ulicy pod N. 436 wespół z braćmi jego Ludwikiem i Ignacym Woyniczami, oraz z siostrą ich a moją żoną, wzywa życzących sobie takowy dom kupić lub też wziąć na kilka lat w arendę, aby dla układow odnieśli się do jego jednego w tymże domie mieszkającego. Niżej podpisany z takowego ogłoszenia postrzegłszy dwojakie uchybienie, raz, że w nim nie wymieniono, że ja sam z różnych pobudek zrzekłem się tej plenipotencyi, a powtóre że szwagier mój bez prawnej

assystencyi mojej niewłaściwie przedsięwziął działać w imieniu żony mojej; miałem sobie za obowiązek po przyjacielsku obrócić na to jego uwagę: w skutek czego tenże szwagier mój, chociaż uczynił w następnych Numerach Gazety Kuryera Lit., co do zwróconey plenipotencyi jego przezemnie, niektóre sprostowania, lecz w pryncypalnej rzeczy o prawnej assystencyi mojej w interesach żony nic nie wspominał.

Teraz postrzegłszy, że pod datą 27 teraźniejszego mca w teyże Gazecie pod N. 114 umieszczona, niewiadomo od kogo awizacya, że bracia Woyniczowie i żona moja umocowali plenipotencyą starszego brata swojego Leonarda do finalnego działania w imieniu ich względem przedaży teyże kamienicy, na które żadnych długów, jakoby niema, mam sobie za obowiązek podać do wiadomości każdego, mającego zamiar kupić ten dóm, że w stopniu własnymi rodzeństwa mojego, oraz w stopniu żony o posagowej ich summie, mam do tego domu dwojakie stosunki, i że kiedy żona moja przez przywiązanie do braci swoich, jako nieznająca prawa, wydała starszemu bratu swojemu Kolleskiemu Sekretarzowi Leonardowi Woyniczowi pełnomocną w imieniu swoim plenipotencyą, takową za niewłaściwą i nie znaczącą ogłaszam, albowiem sporządzona nie prawnie, mimo wiedzy i assystencyi mojej. Datt w Wilnie septembra 30 dnia 1833 roku.

Otto Anderson Kolleski Assesor i Kawaler.

Печаташь дозволяется Виленскій Полицмейстеръ Прокудинъ Горски. (1154)

1. Михаилъ Тиль, Карль Грейдлеръ, и Георгъ Генгаринъ Пльви съ Тироли слѣдуя чрезъ Городъ Вильно за границу, объявляющъ, что еспли кто имѣеть къ нимъ какіе претензіи, или особенныя експренныя надобности, пожаловалибы на кварширу въ домъ Михеля Зешеля подъ N. 271, прошиву Рашуши. Октября 3 дня 1833 года.

Печаташь дозволяется: въ должности Виленскаго Полицмейстера Прокудинъ Горски.

1. Michał Til, Karol Greydler, Georg Gerhartt Spiewakiz Tirolu, w przejeździe przez Wilno za granicę uwiadamiają, że jeżeli kto ma do nich jaką pretensyą, ażeby się jawił do ich mieszkania w domu Kupca i Obywatela Michela Zetela pod N. 271 naprzeciw Ratusza: Datt 1833 roku oktobra 3 dnia.

(1153)

U W I A D O M I E N I E.

1. Niżej podpisany, mam honor uwiadomić Prześwietną i Szanowną Publiczność (na uprzednio częstokroć do mnie zapytanie) względem gotowych instrumentów czyli pantalionów, że takowe pantaliony z własnej mojej fabryki, są teraz u mnie do sprzedania w rozmaitych gatunkach i na różne ceny; dla powiększenia tey mojej fabryki, przeniosłem oną z kamienicy Niszkowskiego do kamienicy tuteyszego obywatela Wasilewskiego na przeciw młynu Królewskim zwanym.

Wilhelm Ludwik Muthreich fabrykant instrumentów z Pruss.

Дозволяется печаташь въ должности Виленскаго Полицмейстера Прокудинъ Горски.

(1152)

У В Ъ Д О М Л Е Н І Е.

1. Нижеподписавшійся, имѣю честь довести до свѣденія Почтенной Публики (на еже часный спросъ у меня о гошовыхъ инструментахъ или панталіоновъ), что имѣю я нынѣ шаковыя панталіоны, въ собственной моей фабрикѣ изгошовленные, для продажи, въ разныхъ сорнахъ и на разные цены; для увеличения шой фабрики, переносилъ я съ дома Нишковскаго оную въ домъ здѣшняго обывателя Василевскаго на сунрошивъ Королевской мельницы.

Вильгельмъ Лудвигъ Мупрейхъ фабрикантъ инструментавъ изъ Прусій.

1. Sąd Powiatowy Kowieński przez wyrok swój na dniu dwódziesiątym trzecim bieżącego miesiąca zakroczoney, taxę i exdywizyą funduszu

po zesłym s. p. Karolu Płosczyńskim Szambelanem, w Powiecie tuteyszym położonego, z majątności Sypowicz i oney attynencyow, oraz z ogół-

nego ruchomego dobytku składającego się; dla jednoczasowego wszystkich kredytorow zaspokojenia uznać; inwentaryą ogólnego funduszu w dniu siódmym nowembra idącego roku spełnić postanowił, po spełnieniu inwentary, odbyć akta inkwizycyi, kalkulacyi, weryfikacyi z kim wypadać będzie udeterminował. Komportacyą na stawających dziś jako też niestawających kredytorach w dniu 16 nowembra idącego roku przed aktami Sądu niniejszego spełnić się powinna udecydował, oraz pomiarę ziemnego majątku prze-

1. Od Wileńskiego Policmeystra ogłasza się, że w dniu 22 przeszłego miesiąca augusta Unter Officer Wileńskiej Żandarmskiej Komendy Alexander Minin przedstawił swojemu Naczelnikowi znalezioną w tutejszym Teatrze brązową Bransoletkę. Zatem aktorka takowej Bransoletki, raczy do Wileńskiej Miejskiej Policji przybyć sama, lub przysłać upelnomocowanego dla przyjęcia oney, w przeciwnym zdarzeniu, po upłynieniu prawem naznaczonego terminu, będzie sprzedana z publicznego targu na korzyść ubogich.

Печашашь дозволяешся: въ должности Виленскаго Полицмейстера Прокудинъ Горски. (1155)

2 Wileńska Miejska Polioya podaje do powszechney wiadomości w dniach 2, 7 i 9, następującego mca nowembra, będzie się przedawało w Sądownictwie teyże Polioyi z publicznych targow Fortepijano po cudzoziemcu Giren pozostałe, ocenione przez ocenszczyka 225 rubli assygnacyunnych, życzący więc kupić takowey instrument zechoą na oznaczone terminu jawnie się. Septembra 27 dnia 1835 roku.

Inspektor Suchocki.

Waleryan Cieshanowicz Sekretarz.

Stoła Naczelnik Suchocki. (1136)

3. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu niniejszém ogłasza się, iż święty tutejszey Gubernii w Bohruyskim powiecie za ułokazanie na piśmie świadectwa człowieka Anloy Kondratjew, uznany rezolucyą Mińskiej Kryminalney Izby za włoczęgę, z rozporządzenia niniejszego Rządu dnia 17 upłynionego sierpnia czynionego, przesnaczoney, na osnowie Ukazu Rządzącego Senatu 13 kwietnia niniejszego roku na oddanie do woyskowej służby, i że o przyjęcie jego do takowey, komunikowano 18 sierpnia za N. 37,913 do Mińskiego Gubernialnego Rekrutackiego Urzędu; iżby ten, do kogo rzeczony włoczęga okaże się należącym, poszukiwał go (jeśli zechoe) przepisany w pomienionym Ukazie porządkiem: przymiotow maś rzeczony Kondratjew następujących: wzrostu 2 arszyny, 3 wiersz., włosow na głowie, wąsach, brodzie i brwiach ciemno-rusych, oczu błękitnych, twarzy ospowatey, chuderlawey, podługowatey, wieku lat 45. Września 19 dnia 1835 roku. Sowiecnik Warawka.

Sekretarz Amalioki.

Za Naczelnika Stoła Rytwiński. (1119)

3. Prowiantski Departament obwieszcza, iż chociaż w ogłoszeniach, drukowanych już w Kuryerze Litewskim, o wezwaniu życzących podjąć się dostarczenia w 1834 roku prowiantu i owsa osobno dla woysk osiedlonych w Chersońskiej i Ekaterynostawskiej

znaczył, samą zaś oczewistą sprawę w Mieście Powiatowém Kownie rozebrać postanowił; o jakowém wyrokowaniu, wszystkie strony, które mogą mieć pretensye do funduszu po Karolu Płoczyńskim, przez niniejszą awizacyą zawiadamia. 1835 roku miesiąca 7bra 25 dnia.

Sędzia Powiatowy, Radzca Honorowy Hulewicz.

Assesor Michał Purzycki.

Assesor Sądu Powiatowego, Felix Kulesza.

Regent Antoni Jacuński. (1137)

1. Ошь Виленскаго Полицмейстера объявляешся, что 22 числа прошедшаго августа мѣа Унтеръ Офицеръ Виленской Жандармской Команды Александръ Мининъ представилъ своему Начальству, найденную имъ въ здешнемъ Театрѣ бронзовую Брансолетку. Зашѣмъ власпшельница шаковой Брансолетки, благоволишь прибышь въ Виленскую Городскую Полицію, сама, или прислашь уполномоченнаго для получения оной, въ противномъ случаѣ по истеченіи узаконеннаго срока, будешь продана съ аукціона въ пользу бѣдныхъ.

Guberniach, łącznie ze znajdującemi się w ich okręgu i osobno dla woysk niewchodzących do składu Woyskowego Osiedlenia, rozłożonych tak w tych Guberniach, jako i w Bessarabskim Obwodzie i Pottawskiej Gubernii w M. Krzemieńczuku i jego Powiecie, naznaczone były terminy dla targow w Izbach Skarbowych: Chersońskiej, Kijowskiej, Ekaterynostawskiej, Bessarabskiej i Pottawskiej, 11go i 15go przyszłego Stycznia, ale takowe, podług osobnych ustaw odmiennione, i zamiast ich, naznaczone są w przyszłym Listopadzie, i mianowicie: termin targow 12 i przetargow 16 dnia, na które wzywają się życzący, na tychże samych zasadach, jakie były wyrażone w pomienionych wyżej ogłoszeniach.

Naczelnik Oddziału Bielajew.

Naczelnik Stoła Nikonowicz. (1135)

3 Trzey Braoia rodzeni Leonard, Ludwik, Ignacy Woyniczowie i Siostra Maryanna z Woyniczów Andersonowa, sukcesorowie po zesłym s. p. oycu naszym Ignacyom Woyniczu, Koleskim Assesorze, dla rychlejszego między sobą ukończenia działu, żądają wyprzedzić dom pod N. 436 na ulicy S. Jańskiej położony, nie obojąony żadnemi długami; wzywają, aby życzący ony dom nabydź, racyli umawiać się i robić prawne układy wprost z bratem naszym Leonardem Woyniczem, jako mającym daną na to i przyznaną od wyż wspomnianych formalną plenipotenoyą, mieszkającym we wspomnionym domie. Datt 1835 roku septembra 25 dnia.

Печашашь дозволяешся: Виленскій Полицмейстеръ Прокудинъ Горски. (1132)

Prenumerata.

Od dnia 1go terażniejszego miesiąca Października, zaczyna się prenumerata Kuryera Litewskiego na ostatni tego roku Kwartał. Cena zwyczajna: z pocztą r. sr. 4, bez pocztu r. sr. 2 k. 25.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Dozwala się drukować. Wilno. 1835. d. 4 Października.

CENZOR LEON BOROWSKI.

REWIZYJNA SKAZKA.

183 roku, takiego-to miesiąca, dnia, takiej-to Gubernii, takiego-to Powiatu, siola albo wsi takiej-to.

Familie.	P ł e ć ż e ń s k a .	W czasowey nieobecności.	T e r a z rzeczywiście.
N ^o	D w o r n e .	Od jakiego czasu.	Lata.
1.	Froła Ławrentiewa żona Domna	00
	Froła Ławrentiewa córka Lubow	00
	Michała Frołowa żona Agafia	00
2.	Piotra Pawłowa matka Irena Michałowa	00
	Piotra Pawłowa siostra Olimpiada	00
3.	Pawła Efimowa córka Wasylisa	W ucieczce od takiego-to roku.	00
	Borysa Pawłowa żona Minodora	00
	Jegoż córki: Zofia	00
	Stefanida	00
	Pawła Efimowa synowica Łukieria Siergiejewa	00

W ogóle żeńskiej płci rzeczywiście 00

REWIZYJNA SKAZKA.

183 roku, takiego-to miesiąca, dnia, takiej-to Gubernii, takiego-to Powiatu, siola albo wsi takiej-to.

Familie.	P ł e ć ż e ń s k a .	W czasowey nieobecności.	Teraz rzeczywiście.
N ^o	Włościanki.	Od jakiego czasu.	Lata.
1.	Nikanora Andrejewa żona Salomonida	00
	Feduła Mironowa żona Tacyana	00
	Terentiego Nikanorowa żona Marta	00
	Jegoż córka Matrena	00
	Tymofieja Nikanorowa żona Wassa	00
	Nikanora Andrejewa synowica Serafina Kononowa	00
	Korneliusza Wiktorowa żona Praskowia	00
2.	Abrama Gerasimowa żona Salomonida	00
	Jegoż córka Chionia	00

W ogóle płci żeńskiej rzeczywiście 00

REWIZYJNA SKAZKA.

185 roku, takiego-to miesiąca, dnia, takiej-to Gubernii, takiego-to Powiatu, siola albo wsi takiej-to.

Familie.	P ł e ć m ę z k a.	Wedle ostatniej re- wizyi znajdowało się i po niej przybyło.	Z tej liczby wybyło.	Teraz rzeczywi- ście.
N ^o	Włościanie.	Lata.	Kiedy mianowicie.	Lata.
3.	Alexander Iwanow Orłow . Alexandra pasierzb Tytus Ni- kofajew Alexandra Iwanowa córki Ka- tarzyny nieprawego łoża syn Paweł Alexandra Iwanowa brat Iwan Iwanow Orłow Alexandra Iwanowa synowiec Kozma Wasylew	00 00 Był opuszczony . 00 00 Przedany w takim-to roku takiemu-to. Darowany wtedy-to takiemu-to.	00 00 00 00 00
4.	Jan Jakowlew Rusakow . Jana syn Andrzej Jana Jakowlewa zięć Siemien Grygoriew Jana Jakowlewa synowiec Jo- achim Pawłow Tegoż drugi synowiec Alexy Jegorow	Był w zbiegach, po- wrócił w takim-to roku. 00 Przeprowadzony z takiego-to powiatu z majątku takiego-to, siola takiego-to, w ta- kim-to roku. 00 00 Udarowany wolno- ścią w takim-to roku	00 00 00 00 00

W ogóle płci męskiej rzeczywście 00